

जीवपुष्पा f. eine best. Pflanze, = वृक्षजीवती RĀGĀN. im ÇKDr. u. वृक्षजीवती; vgl. जीवपुष्प 2).

जीवपुष्प 2) जीवपुष्पा ÇKDr. u. वृक्षजीवती.

जीवप्रज्ञ (जीव + प्रज्ञा) adj. f. मा lebende Kinder habend ĀḠV. GRH. 1,7,21.

जीवमित्र m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 292, a, 22.

जीवराजदीनित m. N. pr. eines Autors HALL 77.

जीवल 3) Odina Wodier, ROXB. 2, 293.

जीवविचार m. Titel einer Ġaina-Schrift Verz. d. Oxf. H. 404, b, No. 38. °प्रकरण desgl. 377, b, 5. °प्रकरणावृत्ति a, No. 371.

जीवविनय m. Titel einer Schrift WILSON, Sel. Works 1, 282.

जीवसाक्षिन् (जीव + सा°) adj. धमनी °साक्षिणी (Zeugin des Lebens) Pulsader ÇĀRṆG. SĀṆH. 1, 3, 1.

जीवसू kann auch heissen deren Kinder am Leben bleiben, lange leben HALĀJ. 2, 331.

जीवस्थान = मर्मन् HALĀJ. 2, 374.

जीवस्वर्ग ÇAT. BR. 12, 6, 1, 39 fehlerhaft für जीवः स्व°.

जीवात्मन् die individuelle Seele SARVADARÇANAS. 30, 18. 31, 13. 33, 2. 34, 1. 84, 15.

जीविकामात्रता (von जी° + मात्र) n. das nichts-als-Lebensunterhalt-Sein LĀ. (II) 86, 16.

जीवित 1) b) mit पुनर् dass.: न पुनर्जीवितः कश्चित्कालधर्ममुपागतः Spr. 4316. — 2) b) जीवितकाङ्क्षिन् am Leben zu bleiben verlangend MBH. 12, 4295. प्राप्तजीविता adj. KATHĀS. 72, 144.

जीवितव्य 2) का हि संप्रति ते रतिः । अत्यल्पदुःखैकमये जीवितव्ये ein Leben zu leben, welches u. s. w. KATHĀS. 78, 79. धनेषु जीवितव्येषु स्त्रीषु भोजनवृत्तिषु । अतृप्ता मानवाः so v. a. die nicht lange genug leben können Spr. 1303.

जीवितात, °गं भयम् eine das Leben bedrohende Gefahr R. ed. Bomb. 4, 7, 9. °कर der Jmd nach dem Leben trachtet Spr. 3103.

जीव्य 1) यत्र साधुस्ततो जीव्यम् da lässt es sich leben Spr. 4088.

जुगप्सा Ekel KATHĀS. 82, 20.

जुगप्सित n. Abscheu, Widerwille SARVADARÇANAS. 43, 9. — Vgl. auch u. 1. गुप्° desid.

जुञ् जीषित् lesen auch Berliner Hdschr. Chamb. 67 und 44, a; dagegen schreibt auch Comm. zu TBr. 2, 7, 13, 4 (so ist zu lesen) जीज्ञयुः und erklärt es durch जीज्ञमेव प्राप्ताः, führt also die Form wohl auf जू zurück.

जुडी N. pr. einer Oertlichkeit KSHIRĪC. 26, 13.

जुमर vgl. जूमरनन्दिन्.

जुरिज्ञाण N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 1.

1. जुप् 2) तं तादृशं श्रीर्जुषते समया Spr. 4071.

— अन्नु sich einer Sache hingeben, fröhnen : कामान्तृप्ता ऽनुजुषन् BHĀG. P. 11, 26, 6.

— उप vgl. oben उपजोषण.

2. जुप् 1) am Ende eines comp. Spr. 1307. निकृतिजुष् BHĀG. P. 10, 60, 54. — 3) so v. a. habend : उच्चावचभिदा° Spr. 3294. — Vgl. ऋतु°.

जुष vgl. प्रीतिजुषा.

जुषाण AIR. BR. 1, 17.

2. जू vgl. noch धी°, न्भो°.

जूक, auch जूटिका f.: कपुलिका शिरःपार्श्वकेशजूटिकाच्यते NĀR. zu Gobh. 38, a.

जूत vgl. noch दस्यु°.

जूति 2) Z. 4 lies मुखस्य st. मखस्य. — 3) m. N. pr. eines Mannes mit dem patron. Vātaraçana, Verfassers von RV. 10, 136, 1.

जूम N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 1.

जूमरनन्दिन् m. N. pr. eines Autors ebend. 173, b, No. 389. b, No. 393. — Vgl. जुमर.

जूरी f. Speichel Schol. zu ÇĀRṆH. BR. 19, 3 bei WEBER, Nax. 2, 343.

जूम 4) nach dem Schol. ein best. Vogel.

जूमक 2) कृतजूमिक adj. KATHĀS. 97, 35 सजूमिकम् adv. 38, 32. — 3) in der neueren Ausg. जूमण nach zwei Hdschr.

जूमण 1) जूमणास्त्र BHĀG. P. 10, 63, 14.

जेझट m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 311, b, 31. 314, b, 5 v. u. — Vgl. जैझट.

जेतर 2) a) Verfasser von RV. 1, 11.

जेमन nom. act.: शादल° BHĀG. P. 10, 14, 60.

जेकवित्ति m. patron.; pl. SĀṆSK. K. 184, a, 8.

जेगीषव्य, °योगशास्त्र HALL 18.

जेझट m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 337, b, No. 832. — Vgl. जैझट.

जेत्र 1) MBH. 7, 76 (Lesart der ed. Bomb. st. जैत्र der ed. Calc.). KATHĀS. 36, 375.

जेत्रय nicht adj., sondern m. Triumphwagen HALĀJ. 2, 291.

1. जैन, मत SARVADARÇANAS. 43, 7. 43, 21. स्वयं गत्वा जिनात्मिकं प्रव्रज्यां जगृहे जैनीम् PĀRÇVANĀTHAK. 2, 36 bei AUFRECHT, HALĀJ. Ind. m. ein Ġaina SARVADARÇANAS. 41, 7. 44, 4. 84, 20. °जान 117, 9. जैनाश्रम ein Ġaina-Kloster HALĀJ. 3, 21.

2. जैन, °तर्गिणी Verz. d. Oxf. H. 147, a, No. 314. °साहस्वर्यान ebend.

जैनपाल m. N. pr. eines Mannes HALL 100.

जैमिनि SARVADARÇANAS. 122, 4. 169, 20. °काषसूत्र Verz. d. Oxf. H. 167, a, 33.

जैमिनीय adj.: धर्मशास्त्र SARVADARÇANAS. 123, 2. °न्याय Verz. d. Oxf. H. 234, a, 3. °न्यायमालाविस्तर herausgegeben von Th. GOLDSTÜCKER. m. ein Anhänger des Ġaimini Verz. d. Oxf. H. 239, b, 16. n. Ġaimini's Werk SARVADARÇANAS. 36, 21.

जैक्षति (!) m. patron.; pl. SĀṆSK. K. 184, a, 5.

जैक्षाकनि (!) m. desgl.; pl. ebend. 8.

जोतिक N. pr. eines fürstlichen Geschlechts Verz. d. Oxf. H. 332, b, 5.

जोमति N. pr. einer Oertlichkeit ebend. 340, a, 14.

जोष 2) a) froh HALĀJ. 1, 123. तदा जोषमासुः सामाजिकामराः PĀRÇVANĀTHAK. 3, 168 (nach AUFRECHT). — b) MBH. 12, 11033 (योषम् ed. Calc.). जोषं स्थिते मुनौ तत्र महाकालसाधसात् KĀÇIKH. 89, 19 (nach AUFRECHT).

जोष्य BHĀG. P. 10, 10, 8.

जोमर m. pl. die Anhänger des Ġumara (Ġumara) Verz. d. Oxf. H. 173, a, 34.

1. ज 1) a) ज्ञांश्च कर्मणि R. 7, 91, 25. Ind. St. 9, 138. अदेशकालज्ञ (वचस्) so v. a. nicht dem Ort und nicht der Zeit entsprechend Spr. 3431.

ज्ञति 1) KATHĀS. 66, 71. 74, 233. 75, 167. BHĀG. P. 10, 89, 2. SARVADARÇANAS. 121, 13. 133, 8. आगमाधीनज्ञतिकत्व 121, 15. — 2) °मात्र (= ज्ञान-